

10.

DISSERTATIO ACADEMICA
DE
VIRIS IN FENNIA PERITIA LITTERARUM GRÆCARUM CLARIS,
CUJUS PARTEM OCTAVAM
VENIA AMPL. FAC. PHILOS. ABOËNS.

publico examini subjiciunt
JOHAN. JAC. TENGSTRÖM,
Bibliothecarius Vicarius atque Hist. Litter. Adjunctus Ord.

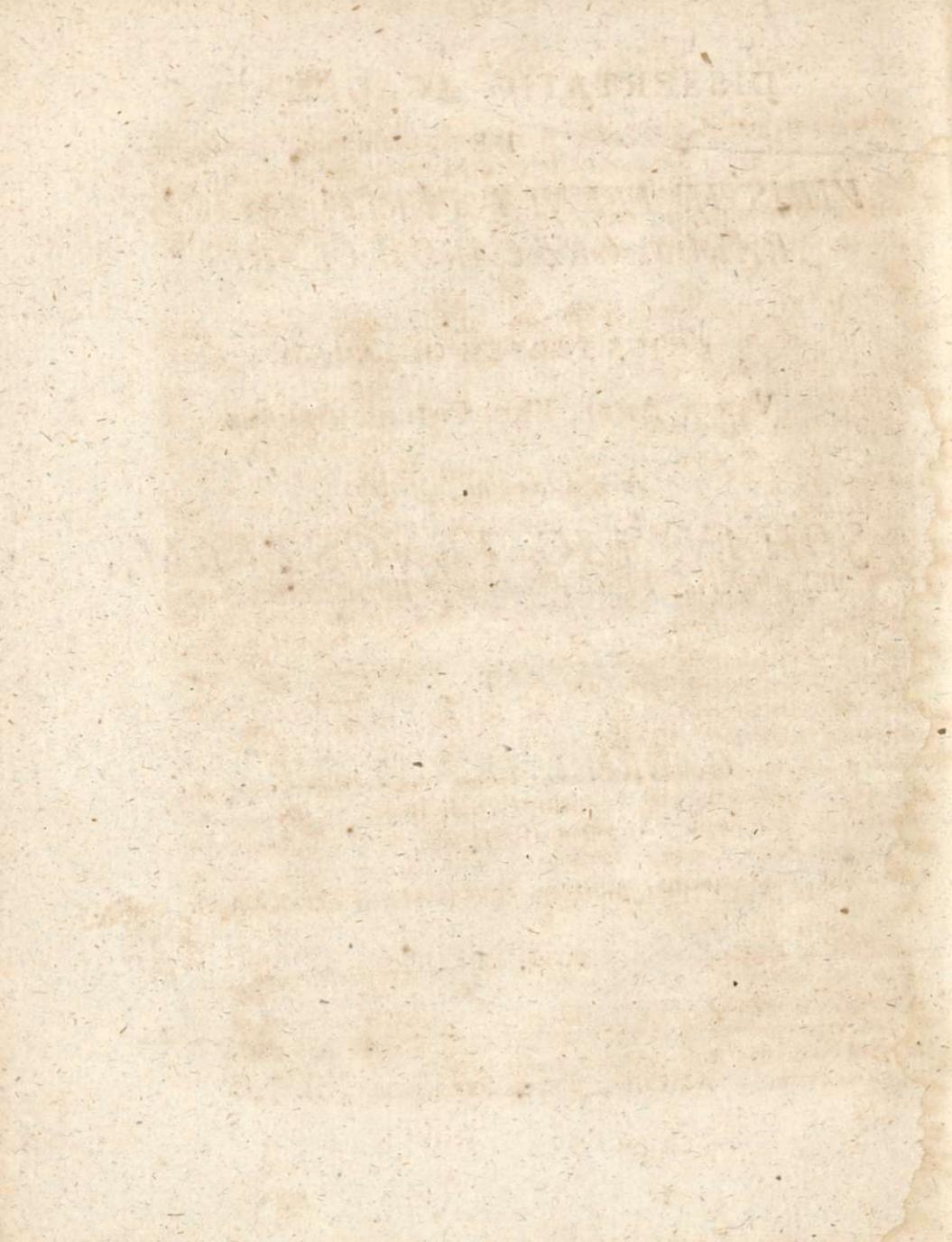
ET

GABRIEL TENGSTRÖM,
*Stip. Publ.
Ostrobotnienes.*

In Audit, Philosoph, die XXIV Martii MDCCCXXI.

h. a. m. f.

ABOË, Typis FRENCKELLIANIS.

delegandi, convocationem quandam Comitiorum in templis recitari fecisset, Clerumque & plebem simul hortatus esset, ut in salaryum Comitiale pecuniam conferrent a). Quia in re utrum ignorantia, an nimia fiducia studioque novandi, an aviditate deceptus egerit, nobis non liquet. —

In Comitiis Holmensibus a. 1686 Noster pariter atque plurimi alii, qui ibidem aderant, Theologi, Catechismum, quem Episcopus Spegel eodem anno jussu Regio ediderat b), vehementer oppugnavit. Conscriptis etiam *Observata ad novum Catechismum Holensem*, ubi reprehendit opus hocce, quod desiderentur in textu, *Epilogus Deralogi & Efficacia S. Cenæ*, præterea, quod inter partes Christianismi generales *Absolutio omittatur*, secus quam teneat antiqua ratio in provinciis nostris, quod quidam Articuli omittantur, de imagine Dei, de Angelis &c., quod Scripturæ dicta suis allegationibus priventur e. s. p. In fine hæc habent: Amplissimos Praesules habeo excusatos & omni suo honori servatos: scio plerosque operi interfuisse, sed non præfuisse, cunctosque multitudine negotiorum publicorum circumventos, parum domi fuisse, & ad hoc ipsam festinationem illis imposuisse. Qui vero ex hoc sustinet idem hoc scriptum intento usui destinare, illum dico in bonitatem Regis, sinceritatem Religionis & ordinis nostri dignitatem debacchari. Adversus has Animadversiones in Clero propositas, comparuit Anonymi cuiusdam *Brevis discussio Observatorum ad novum Catechismum Holensem*, ubi Noster satis acerbe exagitatur, adverarius morosus appellatur, fervidorumque O af.

a) Vid. Åbo Tidning 1784 p. 213.

b) Vid. ALNANDER Hist. Librorum prohibitorum p. 26. FANT de rebus sacris in Svecia a R. Carolo XI emendatis p. 7, s.

affectionum insimulatur: *Absolutionem non sine simpliciorum stan-*
dalo in Svecia ut novum caput Catecheses Lutheri præter quin-
que reliqua constitui posse, asseritur: Allegationibus Dictorum
S:æ S:æ ornatos esse multos libros Catecheticos, — haud paucos
illas non habere additas, monetur. Ad hanc Discussionem re-
fellendam a Nostro domum reverso, anno sequente exarata
*est Observatorum ad novum Catechismum Holmensem *Apologia**
brevis, docens brevem eorum Discussionem, ab anonymo quodam
scriptam, esse levem, quam una cum Observatis suis primis
& Anonymi illius Discussione Eoruū, ad Facultatem Theo-
logicam Aboensem transmisit ^{c)}, adjectis litteris, Wiburgi
d. 9 Apr. 1637 datis, unde sequentia ad historiam contro-
versiæ de Catechismo Spegeliano illustrandam excerpere ope-
ræ pretium fuerit: Prodiit Holmiae — — — novus Cate-
chismus mandato Regio nobis omnibus futurus liber symbolicus;
sed ita scriptus, ut nœvos habeat complures. — — — Damna-
batur ille passim. — — — Inter strepitus & curas comitiales
scripsi & ego quædam ad illum observata, quæ auctoribus obtuli
expendenda in loco nostro sacro; sed non dignabuntur illa aliqua
ventilatione; rem itaque, exactis duabus septimanis, detuli ad
illusterrimum quendam Virum, literarum Patronum magnum,
et

^{c)} Servantur hæc scripta in Archivo Facultatis laudatæ breviterque re-
 censentur a Reverendiss. TENGSTRÖM in Åbo Tidning, 1803 N:o 51.
 Apographa eorum in Bibliotheca Lincopensi extare novimus ex
 Linköpings Bibliotheks Handlingar 1 Del. p. 26. — Etiam huic
 controversiæ se quodammodo immiscent SVENONIUS, censura sua Ca-
 techismum Spegelianum perstringens. Ejus sunt *Notæ nonnullæ in*
Catechesin Suecam per quæstiones digestam, ac Holmiae impressam
hoc anno 1686, scriptæ pro padagogis, examinatoribus, rudiorum
que auditorum informatoribus in communi, potissimum in Diœcesi
Aboensi, quæ itidem in Archivo Fac. Theol. Ab. superfunt. No-
 men Svenonii ad easdem expressum non est, illum vero auctorem
 earum esse aliorum operum ipsius commemoratio indicat.

Et sic demum identidem ob omisias Lutheri nonnullas quæstiones, strepente quodam Theo'go Up'salieni, cum denique accederent eujusdam Theologi alius observationes eruditæ, Catechismus examini subiectus, & mox repertus indignus, qui isto pro ore titulo floreret; imo — — totus Regio Placato condemnatus. Sed antequam sic solveretur opus, in laboris sui defensionem, excurserunt Auctorum quidam — — . Et tum ab ipsis animis me præsente auditæ verba: scribendum esse contra ista Observata, refutanda esse illa, & rursus alia vice, 8 Novemb me absente, ac Banki revisione occupato, non dictum modo a quodam, ista observata mereri observations, sed & a cæteris, qui mensæ adsidebant, ad sensum additum — — . Mox igitur idem factum, & finitis feriis Natalitiis vulgata a quodam Tenebrione observatorum meorum Discussio brevis — — . Me latet, cui hæc debeat suos natales. — — Sub primos suæ lucis radios, die 24 Januar. Up'saliz ipsam occuparunt meæ manus: uti mox ex itinere domum reversus inveni exempla, aliud Narva huc per quendam Professorem itinerantem deportatum. — — Quia igitur iste Tenebrio mea observata rodendo persequebatur, & post varias instantationes personales loquebatur etiam, ubi sacro silentio deberet uti, in venerationem tam argumenti sacri, quam Placati Regii, non potui quin laborem ejus, discussionem islam, sumorem in manus, ostenderemque prolatis argumentis, eam æque levem esse ac brevem. Ad vestram Rev. Facultatem Theolog. hæcce opuscula jam transmitto. — — non indignabor, si judicium vestrum detexerit aliqua schedula. — — Servate ergo Vos hæcce tenella in Archivo vestro, ut videat posteritas, si quæ dabitur, me nec sibi, nec mihi defuisse.

Refertur porro suisce Nostrum inter Episcopos, quibus, a. 1693, emendatio Libri Psalmorum Ecclesiæ Svecanæ com-

mitteretur d): itemque Eum in Concilio Episcoporum & Superintendentium Holmiae a. 1695 convocato adfuisse & S:æ Regiæ Majestati consilia de Gymnaſio Scholisque Dioceſeos Wiburgensis fuentis ſubjeciſe, unde hæ post mortem ejus fructum aliquem percepint.

Ibi quindecim hebdomadas aſthmate ſ. diſſicultate ſpirandi leſto affixus, ſub morbo gravifimo abſolvit opus ſibi deman- datum, computationem temporum Veteris & Novi Testamen- ti, editioni novæ, quæ parabatur, SS. Bibliorum Svetice ver- forum præfigendam. Ex adverſa valetudine nondum refe- tus, contra consilia amicorum & propinquorum mense Julio ejusdem anni domum petivit. Wiburgum vero adveſtus na- turæ debitum ſolvit d. 25 Julii 1696 e).

Bis matrimonium inierat Noster: priuium cum CATHARINA LÄYEL (ſ. LEGEL, LEJEL), filia Mercatoris Holmensis JAC. LÄYEL & MARGARETHÆ Claudii filiæ de Klippingsberg, Kas- ſinge &c. quam, d. 22 Aug. 1651 natam, uxorem duxerat d. 3 Sept. 1668, quæ vero, nimio gaudio, quod marito ino- pi-

d) Cf. *Svenska Mercurius* 4:de Årg. 4:de Del. p. 3. f. LOENBOM om *Svenska Bibel-Öfversättningar* p. 85. f. FANT de rebus sacris in *Svecia a R. Carolo XI emendatis* p. 6. f.

e) STIERNMAN *Aboa Liter.* p. 79. vitio typothetico habet: a. 1690. Cf. M. J. ALOPEUS l. c. p. 366 not. y). Præter STIERNMAN l. c. p. 77. ff. vitam Noſtri breviter recenſet RHYZELII *Episcoposcopia* P. II. p. 56. Reverendis, TENGSTRÖM Progr. ad celebranda ſole- mnia ſacra ſummorum in *Theologia honorum* — — distribuendo- rum d. 14 Jun. 1818 datum. Nos ſecuti ſumus in primis *Personata* adjecta Concionis funebri JACOBI LANG excitatae ſupra p. 102. f. ubi etiam cetera in memoriam Noſtri edita ſcripta, recenſentur.

pinato e Suecia reduce perceperat, in morbum delapsa, obiit d. 28 Nov. 1675, unum filium duasque filias superstites relinquens f), quorum liberorum non nisi una filia, Secretario, deinde Assestor Carolo Adlerstedt nupta, post mortem patris, in funere præsens, supererat. Aliquot annos post hoc conjugium disolutum, d. 2 Oct. 1681 uxorem duxerat filiam adolescentem Mercatoris Holmensis ERICI HANSSON, MAGDALENAM, quæ marito superstes vidua relicta est. Ex hac non nisi unam suscepserat filiam, quæ vero anno ætatis tertio defuncta est. — Anno 1681, cum Holmiæ commoraretur, gravissimo damno rei familiaris afflatus est, ædibus suis cum libris aliisque bonis, quæ a. 1679 Narvam commigrans Aboæ reliquerat, incendio, quod urbem nostram anno dicto vastavit, deletis.

Virum acerrimi ingenii Nostrum non fuisse satis constat; attamen celebrandus est, utpote qui ad humanitatem litterasque in patria nostra introducendas & promovendas pro rata contulerit. Laudibus eximis efferuntur merita Ejus in Oratione ARVIDI ALOPÆI supra excitata, unde nonnulla, quamquam studio erga Nostrum aut artificio Oratoris, heroa suum impensis laudantis, libera fortasse non sunt, excerptere licet: — — — *Disolutos profecto ac diffluentes Ecclesiastico-rum mores dictis severis, aut remotione ab officio, constringere atque frenare utile duxit; id agens, ut vita ministrorum ubique cum doctrina plura valeret. Reputabat enim, aut non docendum, aut moribus docendum esse. Nihil umquam ille in dicta sententia aut metui aut gratiæ dedit; numquam quicquam veritate prius aut antiquius habuit; numquam ad cuiusquam voluntatem orationem suam accommodavit. Itaque quoties ipse de fug.*

f) Ex Progr. Å, Kempe d. 5 Dec. 1675 dato.

suggestu verba pro coitione fecerat, toties dictis maiestatem quandam inesse ostendit, componens sermonem non ad pompa affectationem sed ad divinam sanctitatem; oracula sacra inculcat mentibus cum pondere ac efficacia ferme invicta; in hoc Dei sacro negotio exesse debere pravum illum quidem, sed multis familiarem affectum fastum, placendi studium & arrogantiam. Minimeque illorum probavit mores, qui conciones sacras diffinete proponunt, confuse autem & tumultucrie, sine succo, sine sanguine tractant; sensum, quem spiritus Dei intendit, pervertunt; & licet poetarum arcana non penetraverint, nimium quantum tamen utuntur licentia poetica, cum sermones sacros infarciunt fabulis, ineptiis & nescio quo levitatis ornatu, quem nemo nisi qui pari fuerit ingenio potest laudare. — — — Porro quæ vivendi disciplina ipsi cum suis, quæ laris domestici sanctitas? quem nemo ingressus umquam erat, qui non industria, continentia & frugalissime gravitatis laudator recesserit. — — —

Ex Disputationibus Academicis Nostri in Catalogo Lideniano recensitis FANT Hist. Litt. Gr. in Svecia commemorat Commentarium in S. Pauli Apost. Epistolam, quæ est ad Hebraeos, qui vero, præcipue dogmaticus, tricis scholasticis refertus, accurato examine judicioque vix dignus est, quamquam fortasse illa ætate, qua prodiit, pariter atque alia ejusmodi Syntagmata primis lustris Academiæ edita, juventuti Compendii loco usui fuerit g) Modeste auctor ipse de opere suo judicat: Tenuia sunt, fateor, inquit, mea omnia, quod meliora de promere non potuit ingenium subsidiis fere omnibus destitutum. Non heic terrarum consulere licet Bibliothecam Oxonensem, nec ad Vaticanam recurrere, imo nec mediocrem videre (quam querelam quisquis his in oris litteris operam navans vel hodie que,

g) Cf. Abo Tidningar 1799 N:o 13.

que, quantumvis uberioribus gaudens subsidiis, facile, meritoque, repeatat). *Paucis adminiculis oportet nos adquietescere, ac plerumque iis, quæ contingentī beneficio manibus nostris ingesit fortuna.* Ex pagina ultimæ proxime præcedente, animi causa heic apponimus observationem circa modos salutandi. *Ex Gallico serviteur verbo prompti officii, nunc vulgo salutant, min tienst, min tienare &c. prorsus sicut ante nos per vanitatem, salutare didicerunt Germani: sed hic modus totus civilis est: non decet igitur eum apud cordatos & Christianos sapius ingeminare.* Et qui sic salutant, id est, qui sic officia pronuntiant, re ipsa inventiuntur parum omnino officiosi esse; vel quod fatigentur iidem singulis serviendis; vel quod a Deo mulctantur, quod modum sacrum extinguunt civili: *Tu ne fidito his talibus, quando gratiosam præbent suam vocem, svadet Salomon. Proverb. 26, 25.*

Nostræ Historia Ecclesiastica, itidem Disputationibus Academicis edita, adeo conjecturis opinionibusque absurdis & ridiculis scatet, ut nullius pretii jure habeatur h). Sed illa ætate omnes fere rerum Svecicarum scriptores, præpostero amore patriæ perturbati, nulla non suscepérunt commenta ad probandam antiquam gloriam gentis suæ i). — Vitam Ansgarii, quam

h) Cf HEINR'CI PIPPING supra ex. itata *Trias Decadum &c.* p. 1379. MOLLERI ad *Sveciam Literatam* Johannis Schefferi *Hypomnemata* p. 426. GIÖRWELL *Samlaren* p. 343 not. ** (ubi vero perperam referatur, Nostrum postremo fuisse Episcopum Narvæ). WARMHOLTZ *Biblioth. Hist. SveoGoth.* Part. IV. p. 1. ss. LAGERBRING *Sammandrag af Svea Rikes Historia* 4:de Del. 2:dra Uplagan, p. 118. RADLOFF *Beskrifning öfver Åland* pp. 5, 7, 140.

i) In Fortsetzung d. algem. *Welthistorie*, durch eine Gesellschaft von Gelehrten ausgefertigt, 31:r Th. verfasset von A. L. SCHLÖZER, p. 258. Noster inter alios rerum Svecicarum scriptores sic nota-

quam STIERNMAN Ab. Lit. p. 20, CEDERHAMN in *Catalogo Dissertationum, quæ ad illustrandas res Suecicas faciunt*, p. 14 excitat, ad Nostri Historiam Ecclesiasticam pertinere ex Catalogo Lideniano, Sect. III. p. 42 patet, atque etiam specialiter observatum est a WARMHOLTZ I. c. P. IV. p. 30. f. — Notitiam cultus ethnici antiquorum Fennorum, & postea ortarum superstitionum Papistiarum, quam sistit BÅNG *Hist. Ecclesiast.* L. VI. c. 6., quod ipse indicat, sumtam esse ex AGRICOLÆ Præfatione Psalterii Fennice versi, annotavit cum PORTHAN in Historia sua Sacrorum Bibliorum Fennice versorum in Novellis Aboënsibus a. 1778, tum WARMHOLTZ I. c. P. I. p. 280. — De iconibus Lapidum Runicorum, quæ in Nostri Hist. Eccl. exhibentur, vid. WARMHOLTZ I. c. P. III. p. 247.

Præterea a Nostro sequentia edita sunt scripta: *Christelig Lijkpredikan, tå — Adsessorn i dhenna Höglofl. Kongl. Hofrätt i Stoorfurstendömet Finland, &c. — Hern Michael Gyldenstålpe, til Jacoula, Kerreshem och Ingoisberg, &c. — begroffs i Åbo Domkyrckio den 30 Julii, anno 1671. Hällen af aff Petro Bång —. Åbo, tryckt aff Petter Hanson, Acad. Typogr. 4:o. Plagulæ 4 cum dimidia (Folia 18) connumera-tis Personalibus.*

Christelig Lijk-Predikan öfver — — — Mag. Henricum Carstenium, Välsörordnadt Biskop i Wijborg: tå Hans salige Jekamen — — — blef beledsagat til sin Graaf och Hvijlo-Cam-

tur: Datin steigt mit der Schwedischen Geschichte bis an die Zeiten des Darius Hystrapis, Botin bis an den Cyrus oder gar bis an die Zerstörung von Troja, Johannes Magnus, La Combe und die Eng-lischen Verfaßer der allgemeinen Weltgeschichte bis an Magog und den Babylonischen Thurmabau, der Finnische Bischof Bong aber bis an Adam den Stammvater aller Menschen hinauf.

Cammar uthi Wijborgz Doom-Kyrckia, Feflo Trinitatis (den 3 Junji) anno 1683. Hållen dersamma städes af Petro Bång. Tryckt i Åbo hoos Johan L. Wall, A. T. Continet, connumeratis Personalibus, plagg. 6, ex Borgå Gymnasi Historia, författad af Magnus Jacob Alopæus p. 242. ubi simul specimen quod-dam laudatæ concionis funebris exhibetur, ex quo in univer-sum de Nostri concionandi methodo judicari potest. Cf. POR-THAN Historiola Concionum Sacrarum Fennicarum p. 21 f. & pasim.

^{HIM 3}

Christelig Lijk-Predikan: tå Kongl. Maij:tz — — — Troo Man, och välbestälte Öfverste öfver Carelske Regementet till Häft, den Högh-Ädle och Välborne Herren, Herr Bern-hardt Melliin, Herre til Fanro, Badsevitz, Culio, Molax och Urpala — begrofs uthi Wijborgz Doom-Kyrckia den 30 Martij, 1683. Hållen af Petro Bång — Tryckt i Åbo hoos Johan L. Wall, Acad. Booktr. 4:o. Plagulæ 7, connumeratis Personalibus k).

Christeligh Lijk-Predikjan, tå — — — Zacharias Måns-son Eosander, på Kongl. Rådetz och Ammiralens, Högvälborne Grefve Niels Brahes godz, belägne uthi Brahelinna Lähn, vär-forordnade Hoppman — — — begrofs uthi Doomkyrkian i Wijborg, på första Söndagen efter Trettonde dagen, anno 1688. Hållen af — — — Petro Bång — — —. Tryckt i Åbo, af Johan Winter, Kongl. Booktr. åhr 1688. 4:o. Plagg. 4. cum dimidia, connumeratis Personalibus.

— Predikan — tå — Studiosus Dn. Ericus Cupræus, junior — begrofs — 1684. Hållen af Petro Bång. Wiborg — 1690. 4:o. Plagg. 4 connumeratis Personalibus.

P

— Lijk-

k) Ex STIERNMAN Ab. Lit. p. 80 hæc concio funebris anno demum 1685 typis exscripta fuit. Sed videtur error esse hypotheticus pro 1683.

— Liikpredikan öfver — *Her Ericum Cupræum* — *Propositum* (8:o.) — tå *Hans* — andelöfe *Lekamen* — — — — be-
grofz — — — 1684, hållen af *Petro Bång*. Ib. e. a. 4:o.

— Liikprediikan öfver — *Huft. Anna Cröel, Sahl. Herr Laurentii Herkepæi*, *fordom Kyrckioherdens i Taipalsfahri* — *Änkian*; — a. 1689. *Hållen af Petro Bång*. Ib. e. a. 4:o,

— *Ruumin Sarna*, silloin cuin — — — *Matrona* — *Brita Matthiaxen Tytär Hermigera* — *Her Michael Heintziuxen* — *Kirkon Herran, racas Puoliso* — *haudattin* — — — 1690, pidätty *Petrus Bångilda*, Ib. 4:o.

— Liikpredikan tå *H. K. M:s TroMan och Landshöfdin-*
ge — *Herr Berndt Mellin* — blef begrafven — 1691. *Hållen*
af Petro Bång. Ib. 4:o l). Plagg. 8 cum dimidia, connume-
ratis Personalibus.

Chronologia Sacra, scripta a *Petro Bång*. *Wiburgi An-*
no 1694. Typis impressa a Matthia Syngman, Reg. Gymnasi
ibidem Typographo. 4:o. (Titulum plenus exscriptum sicut
STIERNMAN Ab. Lit. p. 80).

Præterea commemoratur, cum in Personalibus & ARVIDI ALOPÆI Officio Supremo tum in STIERNMANNI Ab. Lit. p. 80, Nostri: Exegetis Evangeliorum Dominicalium Mscr. & Catecheta Lutheranus, qui censura ArchiEp. OL SWEBILII approbatus, eodem anno 1696, quo auctor defunctus est, prelo subjiciendus erat, nunquam vero, quantum novimus, prodiit.
§. 17.

b) Titulos hujus & quatuor proxime antecedentium Concionum funebrium, quas omnes, præter eam que idiomate Fennico conscripta est, oculis usurpavimus, plenus recenset P. J. ALOPÆI *Specimen Hist. Litt. Fennicæ* p. 58 f.

§. 17.

Accedimus jam ad colendam memoriam Episcoporum Aboënsium GEZELIORUM, Patris & Filii, qui non modo Graecarum litterarum exquisita scientia eminuerunt, sed etiam ob industriam insignem, qua cum Dicēcti suæ tum Academiæ per dimidium saeculum præfuerunt, & ob merita alia litteraria civiliaque longe maxima, in Annalibus Finlandiae semper, quamdiu virtuti stat honos, insigniter celerabuntur.

JOHANNES GEZELIUS, d. 3 Febr. a. 1615 in Vefsmanniae parœcia Romfertuna, prædio Gezala, unde nomen duxit, natus est, patre Georgio Andreæ, qui, inter Assessores Judicij Territorialis (*Nämnd*) primarius, avitum fundum antiquo militiæ jure (*Rusningsfrihet*) posidebat, matre Anna Gudmundi filia. Ab anno ætatis septimo Praeceptore usus est Boëtio MUUR^m), postea Pastore in Saltvik Alandiæ. Anno 1626 in Scholam Arosiensem mislus est, e qua brevi in Gymnasium ejusdem urbis translatus, anno jam 1632 civis fit Academiæ Upsaliensis. Nonum integrum annum prælectionibus Professorum a se frequentatis, ipse Commilitonibus, in primis ejusdem nationis, & natu majoribus & ante se Academiam aggressis, ex desiderio horum scholas aperuisse traditur.

Anno 1638, peregrinationem litterariam agitans, prius autem alias etiam Academiam patriæ visitandam esse dicens, Dorpatum se contulit, ubi vero, lauream brevi adeptus, itineris faciendi consilio rejecto, domicilium collocavit, anno ætatis vicesimo quarto ibidem Graecæ & OO. LL. Professor, primum Extra-Ordinarius, deinde a. 1641 Ordinarius, constitutus.

Mu-

ⁿ⁾ Cf. Reverendiss. TENGSTRÖM *Vita Rothovii* p. 85 ff.

Munus hocce adeo sollerter obiisse refertur, ut adolescentes, qui Græcæ lingüe penitus ignari scholas suas adiissent, intra quatuor mensium spatum Græce publice orare & disputare non erubuerint *n*). Non modo binas singulis diebus habuit prælectiones publicas, sed etiam varias Disputationes plerasque Græcas librosque infra recensendos edidit, qui eruditionem suam & in promovenda institutione studium compabant.

Anno 1643, præter docendi provinciam sibi jam delatam, insuper suscepit E. O. Theologiæ Professionem, cujus nomine anno 1645 Consistorii Ecclesiastici Dorpatensis Asfessor Diplomate Regio *o*) constitutus est.

Anno 1649 Asfessor destinatus Collegii cuiusdam Theologici, a Regina CHRISTINA in provinciis Sveciæ Germanicis ad defendendam religionem Evangelicam variasque controversias Theologicas dirimendas instituendi, hoc nomine Livoniam jam reliquerat, quamobrem, cum hocce consilium Reginæ deinde ad effectum non adduceretur, svadente Episcopo Arofensi D. Olaø Laurelio curam suscepit Ecclesiæ Skedevi in Dalecarlia, cujus parœciæ Pastor diplomate *p*) Regio designatus est. In hac remota provincia sacerdotio graviori quam splendidiori per decennium fere vacans, interea in obscuritate adeo

n) FANT Hist. Litt. Gr. in Svecia p. 108. ex præclaris Mss. Palm-skoldianis, Bibliothecæ Acad. Upsal, additis,

o) Autographum servatur inter schedas Gezelianas Reverendissimi TENGSTRÖM.

p) Etiam hocce, autographum, d. 24 Sept. 1649 datum, inter schedas Gezelianas Reverendissimi TENGSTRÖM servatur,

(volumen)